BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 22 juni 2005

over de maatregelen die Italië heeft genomen ten behoeve van professionele sportclubs — („Decreto salva calcio")

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2005) 1794)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(voor de EER relevante tekst)

(2006/898/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken ([1]), en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

(1) De Commissie heeft via berichten in de pers vernomen dat, toen wetsdecreet nr. 282 van 24 december 2002 in wetgeving werd omgezet, de Italiaanse regering bepalingen heeft vastgesteld betreffende de boekhouding van professionele sportclubs. Bij brief D/51643 van 12 maart 2003 heeft de Commissie om informatie over de maatregel in kwestie verzocht. Bij brief van 22 april 2003, ingeschreven onder nr. 5243, verzochten de Italiaanse autoriteiten om verlenging van de termijn voor het verstrekken van de gegevens tot 14 mei. Aangezien de Commissie binnen genoemde termijn geen antwoord had ontvangen, zond zij op 22 mei 2003 een herinneringsbrief. Hierin herinnerde zij de Italiaanse autoriteiten eraan dat, overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag, steunmaatregelen niet mogen worden uitgevoerd voordat de Commissie haar opmerkingen terzake heeft gemaakt. Het antwoord van de Italiaanse autoriteiten werd op 26 juni 2003 door de Commissie ontvangen.

(2) Bij schrijven van 11 november 2003 heeft de Commissie Italië in kennis gesteld van haar besluit om de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van de steunmaatregel in te leiden.

(3) Het besluit van de Commissie om de procedure in te leiden is bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ([2]). De Commissie heeft de belanghebbenden verzocht hun opmerkingen over de maatregel in kwestie kenbaar te maken.

(4) De Commissie ontving de opmerkingen van de Italiaanse autoriteiten bij brief van 13 februari 2004 en de opmerkingen van belanghebbenden bij brieven van 19 januari 2004 en 16 februari 2004. Bij brief D/51415 van 25 februari 2004 heeft de Commissie de opmerkingen van de belanghebbenden voor een reactie aan Italië doorgezonden.

(5) Bij brief nr. 08/RB/04 van 10 maart 2004 verbonden de Italiaanse autoriteiten zich ertoe de maatregel in kwestie te wijzigen teneinde ieder effect van fiscale aard uit te sluiten. Gelet op de toezegging de maatregel verenigbaar met de communautaire concurrentieregels te maken en aangezien de maatregel uit het oogpunt van staatssteun geen onmiddellijk effect had, besloot de Commissie in afwachting van de daadwerkelijke wijziging van de maatregel in kwestie de procedure op te schorten.

(6) Bij brief nr. 13346 van 11 november 2004 deden de Italiaanse autoriteiten de Commissie de tekst toekomen van de amendementen op de „Legge Comunitaria 2004" die op dat ogenblik in het Italiaanse parlement werd behandeld. De reeds aangekondigde amendementen werden definitief ingevoerd bij artikel 28 van wet nr. 62 van 18 april 2005, („Disposizioni per l'adempimento di obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia alle Comunità europee. Legge comunitaria 2004") (hierna „Wet nr. 62/2005" genoemd) ([3]).

II. BESCHRIJVING VAN DE MAATREGEL

(7) De maatregel die was ingevoerd bij artikel 3, lid 1 bis, van wetsdecreet nr. 282 van 24 december 2002, waarin dringende maatregelen zijn vervat inzake de inachtneming van gemeenschaps- en belastingwetgeving, inning en boekhoudprocedures en in wet nr. 27 van 21 februari 2003 is omgezet, is van toepassing op de sportclubs die onder wet nr. 91 van 23 maart 1981 (hierna „Wet nr. 91/1981" genoemd) vallen.

([1]) PB C 308 van 18.12.2003, blz. 9.

([2]) Zie voetnoot 1.

([3]) Gepubliceerd in het publicatieblad van de Italiaanse republiek nr. 96 van 27 april 2005 — *Supplemento ordinario* n.76.

(8) De maatregel in kwestie, die is vastgelegd in artikel 18 bis, onder 1), van Wet nr. 91/1981, zoals gewijzigd bij Wet nr. 27/2003, geeft de maatregel sportclubs de mogelijkheid de kapitaalverliezen als gevolg van de verminderde waarde van de rechten op de exploitatie van de prestaties van beroepsspelers, zoals bepaald op basis van een taxatie door een beëdigde expert, in een speciale activapost van de balans te plaatsen. Derhalve wordt deze post, met instemming van de raad van commissarissen, over een bepaald aantal jaren afgeschreven.

(9) In artikel 18 bis, lid 2, van wet nr. 91/1981, zoals gewijzigd bij wet nr. 27/2003, wordt bepaald: „ondernemingen die de in lid 1 vastgelegde mogelijkheid kiezen, moeten, voor civielrechtelijke en belastingdoeleinden, de waardevermindering in tien gelijke jaarlijkse bedragen afschrijven".

(10) Om te bepalen of een maatregel staatssteun behelst in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag moet de Commissie nagaan of: i) de maatregel in kwestie bepaalde ondernemingen of bepaalde producties begunstigt door een voordeel van economische aard toe te kennen; ii) of dit voordeel selectief is en derhalve de mededinging vervalst of dreigt te vervalsen; iii) of het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt en iv) of het met staatsmiddelen is bekostigd.

(11) In haar besluit tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure als bedoeld in artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag stelde de Commissie onder andere vast dat:

a) de sportclubs waar de maatregel voor bestemd is, oefenen een economische activiteit uit en moeten derhalve worden beschouwd als ondernemingen in de zin van artikel 87, lid 1. De maatregel zou de sportclubs in de gelegenheid hebben gesteld gedurende een langere periode in het verleden geleden verliezen te compenseren met toekomstige winst: de mogelijkheid de periode te verlengen gedurende welke verliezen aftrekbaar zijn zou hun een economisch voordeel hebben opgeleverd;

b) de maatregel is selectief omdat zij alleen is bestemd voor sportclubs waarop Wet nr. 91 van 23 maart 1981 van toepassing is en zou derhalve sectorale steun hebben betekend;

c) sportclubs oefenen verscheidene economische activiteiten uit. Tenminste enkele clubs verrichten een aantal van deze activiteiten op internationale markten. Aangezien op deze markten ook sportclubs en andere economische actoren uit andere lidstaten actief zijn, zou de maatregel in kwestie het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig kunnen beïnvloeden;

d) de maatregel zou het gebruik van staatsmiddelen — de staat ziet af van belastinginkomsten — impliceren. Zoals reeds gezegd zou de maatregel sportclubs in staat stellen gedurende een langere periode dan nu het geval is aftrekbare verliezen over te dragen, naast een vermindering van de mogelijke afschrijving in de eerste jaren. Door sportclubs de keuze tussen twee alternatieve methoden van belastingheffing te geven, zou de staat deze belastingbetalers de mogelijkheid bieden de voor hen gunstigste methode te kiezen en aldus aanvaarden dat hij van een deel van de belastinginkomsten afziet.

(12) Op basis van dit beknopte onderzoek leekt de maatregel aan alle voorwaarden te voldoen om als staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag te worden aangemerkt.

(13) Daarnaast leek, om de in de punten 22 tot en met 29 van het besluit tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure genoemde redenen, de maatregel niet aan de voorwaarden te voldoen om deze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren.

III. BEOORDELING VAN DE MAATREGEL

(14) In artikel 28 van Wet nr. 62/2005 werd het in overweging nr. 9 vermelde artikel 18*bis*, lid 2, van Wet nr. 91/1981 gewijzigd. De woorden „*voor civielrechtelijke en belastingdoeleinden*" werden vervangen door de woorden „*uitsluitend voor civielrechtelijke doeleinden*".

(15) Door deze wijziging wordt elke mogelijkheid geschrapt om voor fiscale doeleinden gebruik te maken van de afwijkende verantwoordings- en vastleggingsmethode die in Wet nr. 91/1981, zoals gewijzigd bij Wet nr. 27/2003, is voorzien. Bijgevolg kunnen sportclubs de periode waarin eventuele verliezen fiscaal aftrekbaar zijn, niet meer verlengen.

(16) Hoewel op grond van Wet nr. 91/1981, zoals gewijzigd bij Wet nr. 27/2003, aan sportclubs nog steeds een voordeel wordt verleend in de vorm van een gunstige boekhoudkundige behandeling, voorziet de nieuwe formulering van de wet niet meer in een fiscaal voordeel. Aangezien de fiscale voordelen waarin de wet vroeger voorzag, slechts in de toekomst ([4]) in werking zouden zijn getreden, werd bovendien op basis van de maatregel geen enkel fiscaal voordeel verleend in de loop van de periode waarin de gewijzigde bepalingen van kracht waren.

(17) Aangezien de maatregel niet meer leidt tot de derving van belastinginkomsten, wordt in het kader van de maatregel geen gebruik gemaakt van staatsmiddelen. Derhalve vervalt een van de essentiële voorwaarden voor het bestaan van staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag. Rekening houdend met de wijzigingen die bij Wet nr. 62/2005 („Legge Comunitaria 2004") zijn aangebracht, komt de Commissie tot de conclusie dat de maatregel geen staatssteun vormt.

(18) Bijgevolg moeten de door de Italiaanse autoriteiten en derde partijen gemaakte opmerkingen niet nader worden onderzocht.

([4]) Na de normale vastgestelde periode van vijf jaar voor het overboeken van verliezen.

IV. **CONCLUSIE**

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De maatregel ten gunste van professionele sportclubs die Italië op grond van Wet nr. 27 van 21 februari 2003, zoals gewijzigd bij Wet nr. 62 van 18 april 2005 heeft vastgesteld, vormt geen staatssteun.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 22 juni 2005

Voor de Commissie
Neelie KROES
Lid van de Commissie